KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 3.12.2025 r.
COM(2025) 737 final

ROCZNY PRZEGLĄD DOKONYWANY PRZEZ KOMISJĘ

rocznych sprawozdań z działalności państw członkowskich w sprawie kredytów eksportowych w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 1233/2011

1. Wprowadzenie:

Niniejszy roczny przegląd za 2024 r. dotyczący działalności w zakresie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych jest opracowywany na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1233/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie zastosowania niektórych wytycznych w dziedzinie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych. Obejmuje on działalność w zakresie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych prowadzoną przez agencje kredytów eksportowych („AKE") państw członkowskich i opiera się na informacjach przekazanych w rocznych sprawozdaniach z działalności, które państwa członkowskie udostępniają Komisji, również zgodnie z rozporządzeniem. Sprawozdania są sporządzane zgodnie ze standardowym wzorem (na zasadzie listy kontrolnej) uzgodnionym z państwami członkowskimi, który z czasem był zmieniany i uzupełniany. Obecny wzór jest stosowany od 2023 r. i zawiera dodatkowe szczegółowe informacje, w szczególności ukierunkowany na klimat przegląd działań w zakresie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych w podziale na poszczególne sektory, a także bardziej zharmonizowaną sprawozdawczość finansową.

2. Otrzymane roczne sprawozdania z działalności za rok kalendarzowy 2024:

W 2024 r. dwadzieścia jeden państw członkowskich było w stanie udzielić oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych w ramach zakresu stosowania Porozumienia w sprawie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych („Porozumienie"): Austria, Belgia, Chorwacja, Czechy, Dania, Estonia, Finlandia, Francja, Grecja, Hiszpania, Luksemburg, Niderlandy, Niemcy, Polska, Portugalia, Rumunia, Słowacja, Słowenia, Szwecja, Węgry i Włochy. Wszystkie przedłożyły roczne sprawozdanie z działalności za 2024 r.

Pozostałe państwa członkowskie – Bułgaria, Cypr, Irlandia, Łotwa, Litwa i Malta – potwierdziły, że nie mają agencji, która byłaby w stanie udzielać oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych.

3. Analiza rocznych sprawozdań z działalności:

a) Informacje ogólne:

W 2024 r. wszystkie państwa członkowskie posiadające co najmniej jedną AKE z wyjątkiem Grecji (której AKE nie zapewnia żadnego wsparcia finansowego w zakresie Porozumienia) było dostawcami czystej ochrony ubezpieczeniowej, tj. kredytów eksportowych w formie gwarancji lub produktów ubezpieczeniowych. Dwanaście z tych państw członkowskich (Belgia, Czechy, Dania, Finlandia, Francja, Hiszpania, Niemcy, Polska, Słowacja, Szwecja, Węgry i Włochy) zapewniło także oficjalne wsparcie finansowe, tj. finansowanie bezpośrednie, refinansowanie kredytów komercyjnych na transakcje eksportowe lub subsydiowanie stopy procentowej. Niewielka liczba państw członkowskich (Austria, Dania, Francja, Hiszpania, Polska, Węgry) zgłosiła, że udzielają pomocy wiązanej, będącej formą kredytów eksportowych z elementem koncesjonowania, uregulowaną w kontekście Porozumienia OECD.

Porozumienie oraz trzy zalecenia OECD dotyczące zasad dobrego zarządzania[1] zapewniają harmonizację praktyk we wszystkich państwach należących do OECD i w UE. Opierając się

[1] Zalecenie w sprawie wspólnego podejścia do oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych oraz środowiskowego i społecznego badania due diligence; zalecenie dotyczące zrównoważonych praktyk

na tych ramach, rządy opracowują jednak własne strategie. Większość AKE stosuje dodatkowe przepisy, wykraczające poza zakres wytycznych OECD, takie jak przepisy dotyczące treści krajowych i lokalnych, oraz surowsze normy, m.in. w celu odzwierciedlenia ich polityk krajowych i zobowiązań międzynarodowych, takich jak zasady równikowe (mechanizm zarządzania ryzykiem w instytucjach finansowych, mający na celu określanie i ocenę ryzyka środowiskowego i społecznego w projektach oraz zarządzanie nim, powiązany z Międzynarodową Korporacją Finansową w ramach Grupy Banku Światowego). Niektóre AKE decydują się oferować programy ukierunkowane na konkretne sektory lub cele. Może to wynikać ze specyfiki odrębnych uzgodnień sektorowych w ramach Porozumienia, struktur koasekuracji lub orientacji strategicznej.

Struktura organizacyjna AKE i sposób zarządzania w zakresie udzielania wsparcia różnią się w poszczególnych państwach członkowskich. Oficjalnie wspieranymi kredytami eksportowymi zarządza dwadzieścia siedem organów w państwach członkowskich, wśród których znajdują się zarówno agencje publiczne, jak i przedsiębiorstwa prywatne działające na mocy mandatu publicznego i pod nadzorem rządu. Ich wykaz znajduje się w załączniku 1. Państwa członkowskie zapewniające zarówno ochronę ubezpieczeniową, jak i finansowanie posiadają zazwyczaj odrębną, specjalną instytucję, która prowadzi ten drugi rodzaj działalności. Jest ona czasami nazywana bankiem EXIM (skrót od „eksport-import").

b) Wielkość oficjalnego wsparcia:

Roczne sprawozdania z działalności zawierają odpowiednie informacje finansowe dotyczące oficjalnego wsparcia udzielanego przez AKE zgodnie z odpowiednimi krajowymi ramami legislacyjnymi państw członkowskich i ich strukturą organizacyjną. Komisja nie ma uwag na temat aspektów finansowych dotyczących rocznych sprawozdań z działalności za 2024 r.

W odniesieniu do oficjalnego wsparcia w postaci czystej ochrony ubezpieczeniowej w rozumieniu art. 5 ust. 1 Porozumienia w poniższej tabeli przedstawiono zgłoszoną łączną nominalną ekspozycję na ryzyko w dniu 31 grudnia 2024 r. dla największych dostawców wsparcia w UE:

Tabela 1. Łączna wartość portfeli oficjalnego wsparcia UE i państw członkowskich w postaci czystej ochrony ubezpieczeniowej w 2024 r. (w mln EUR)
Państwa UE, które wniosły największy wkład według łącznej nominalnej ekspozycji

Łączna ekspozycja z tytułu czystej ochrony ubezpieczeniowej w UE	*370 060*
Włochy	93 606
Niemcy	73800
Francja	66 872
Szwecja	42 900
Niderlandy	25 292

W odniesieniu do oficjalnego wsparcia finansowego w rozumieniu art. 5 ust. 2 Porozumienia w poniższej tabeli przedstawiono zgłoszoną wartość nominalną oficjalnie wspieranego portfela kredytowego w dniu 31 grudnia 2024 r. dla największych dostawców wsparcia w UE:

Tabela 2. Łączna wartość portfela oficjalnego wsparcia UE i państw członkowskich

w zakresie udzielania pożyczek i oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych; zalecenie dotyczące korupcji i oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych.

w postaci oficjalnego wsparcia finansowego w 2024 r. (w mln EUR) Państwa UE, które wniosły największy wkład według wartości nominalnej oficjalnie wspieranego portfela kredytowego	
Łączny portfel kredytowy w UE	*103 618*
Włochy	43 528
Francja	17 192
Niemcy	15 991
Szwecja	8 853
Finlandia	6 583

Warto zauważyć, że kumulowanie danych liczbowych w tabelach 1 i 2 nie dałoby dokładnego obrazu całkowitej wartości udzielonego wsparcia na transakcje eksportowe, ponieważ państwo członkowskie może wspierać tę samą transakcję eksportową zarówno za pomocą finansowania bezpośredniego, jak i czystej ochrony ubezpieczeniowej. Tabele te uwzględniają ponadto wyłącznie produkty finansowe objęte zakresem Porozumienia, z wyłączeniem innych potencjalnych produktów finansowych oferowanych przez AKE, na przykład krótkoterminowych kredytów eksportowych lub oficjalnego wsparcia na rzecz wywozu sprzętu wojskowego i towarów rolnych.

Aby odzwierciedlić przepływ oficjalnego wsparcia, poniższa tabela odnosi się wyłącznie do wartości transakcji wspieranych nowymi zobowiązaniami w zakresie kredytów eksportowych, wspieranymi w ramach Porozumienia, w roku kalendarzowym 2024 dla największych dostawców w UE:

Tabela 3. Nowe zobowiązania państw członkowskich UE zgłoszone OECD w 2024 r. (mln EUR) Państwa UE, które wniosły największy wkład kredytów eksportowych w ramach OECD		
	Łączna liczba transakcji kredytów eksportowych	Łączna zagregowana wartość kredytów projektów wspieranych za pomocą kredytu eksportowego
Nowe zobowiązania zgłoszone w UE ogółem	*1 568*	*53 007*
Francja	168	18 756
Włochy	371	11 368
Szwecja	344	8 075
Niemcy	254	6 800
Finlandia	14	2 092

c) Uwzględnienie celów w zakresie klimatu:

W dniu 15 marca 2022 r. w konkluzjach Rady Unii Europejskiej w sprawie kredytów eksportowych[2] przedstawiono „unijny pakt klimatyczny na rzecz finansowania eksportu”,

[2] Konkluzje Rady w sprawie kredytów eksportowych z dnia 15 marca 2022 r.

który zawierał szereg zobowiązań. Wśród tych zobowiązań państwa członkowskie zasygnalizowały „gotowość [...] do wzbogacenia swoich rocznych sprawozdań" w kontekście niniejszego rocznego przeglądu „o ukierunkowany na klimat przegląd swoich odnośnych działań w zakresie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych, w podziale na sektory"; praktyka ta jest stosowana od 2023 r. W tych samych konkluzjach zawarto też zobowiązanie dla państw członkowskich, by do końca 2023 r. w swoich politykach krajowych określiły „swoje własne, oparte na naukowych podstawach terminy zakończenia udzielania oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych na projekty w sektorze energii z paliw kopalnych, chyba że występują ograniczone i jasno zdefiniowane okoliczności zgodne z limitem ocieplenia o 1,5 °C i celami porozumienia paryskiego".

16 państw członkowskich (Austria, Belgia, Chorwacja, Dania, Finlandia, Francja, Niemcy, Włochy, Luksemburg, Niderlandy, Rumunia, Słowacja, Słowenia, Hiszpania, Szwecja i Węgry) zgłosiło w rocznych sprawozdaniach z działalności, że opublikowało taką politykę. Pozostałe państwa członkowskie stwierdziły, że nie są zainteresowane sektorem energii z paliw kopalnych, albo że nie udzielają oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych.

Jeżeli chodzi o sektor węgla, wszelkie wsparcie dla projektów związanych z elektrowniami węglowymi o nieobniżonej emisji jest zakazane na mocy Porozumienia od 2021 r., z wyjątkiem projektów, które polegają na ograniczeniu zanieczyszczenia lub instalacji systemu redukcji emisji CO_2, które nie prowadzą ani do wydłużenia okresu użytkowania elektrowni, ani do zwiększenia zdolności produkcyjnych. Większość państw członkowskich wprowadziła w swoich politykach związanych z klimatem bardziej rygorystyczną politykę odchodzenia od węgla niż zakaz przewidziany w Porozumieniu, obejmującą zakaz finansowania w całym łańcuchu wartości. W 2024 r. AKE nie zgłosiły żadnych transakcji dotyczących projektów związanych z sektorem energii węglowej (obejmujących poszukiwanie, produkcję, transport, magazynowanie związane z infrastrukturą dystrybucyjną, rafinacją, dystrybucją i wytwarzaniem energii elektrycznej).

Jeżeli chodzi o sektor ropy naftowej 16 państw członkowskich określiło różne terminy zakończenia wsparcia. 11 zobowiązało się nie wspierać tych projektów (Belgia, Dania, Finlandia, Francja, Niemcy, Włochy, Luksemburg, Niderlandy, Hiszpania, Szwecja i Węgry). Pozostałe państwa członkowskie utrzymały możliwość finansowania takich transakcji, których data zakończenia przypada od chwili obecnej do 2030 r., chociaż w 2024 r. nie zgłoszono w tych sektorach żadnej transakcji związanej z ropą naftową.

W sektorze gazu te same 11 państw członkowskich podjęło wyraźne zobowiązanie do zaprzestania finansowania projektów dotyczących elektrowni i łańcucha wartości. Niektóre AKE (Dania, Finlandia, Luksemburg, Niemcy i Niderlandy) utrzymują jednak możliwość przyznawania wsparcia w ograniczonych okolicznościach, takich jak wytwarzanie energii o obniżonej emisji, rozwój najbiedniejszych krajów lub gdy gaz ziemny jest częścią rozwiązania przejściowego, zgodnie z limitem ocieplenia o 1,5 °C. niektóre z nich określają, że ustalony na poziomie krajowym wkład kraju beneficjenta nie jest kryterium, a zgodność ze ścieżką 1,5 C jest oceniana przez AKE. Z drugiej strony Hiszpania wprowadziła surowsze ograniczenia w odniesieniu do działań w sektorze *upstream* i *midstream*. Pozostałe państwa członkowskie utrzymały, w odniesieniu do ropy naftowej, możliwość finansowania takich transakcji, których data zakończenia przypada od chwili obecnej do 2030 r., chociaż w 2024 r. żadne nie zgłosiło w tych sektorach transakcji związanych z gazem.

W praktyce w 2024 r. pięć AKE zgłosiło czternaście projektów wspieranych kredytami eksportowymi w sektorach ropy naftowej i gazu, o łącznej wartości kredytu wynoszącej 1 176,2 mln EUR:

Państwo członkowskie udzielające wsparcia	Wartość transakcji	Rodzaj projektu
Belgia i Niemcy	138,7 mln EUR (Belgia) i 265,2 mln EUR (Niemcy)	Wytwornice pary i turbina parowa do elektrowni gazowej w cyklu kombinowanym
Finlandia (dwa projekty)	73,8 mln EUR	Modernizacja i odnawianie istniejącej elektrowni gazowej (bez zmian w produkcji elektrowni)
Niemcy (dwa projekty)	21,3 mln EUR	Dwa projekty dotyczące gazu w sektorze *upstream*
Niemcy	21,4 mln EUR	Instalacja ruchomego gazociągu
Włochy	605,8 mln EUR	Instalacja podwodnych rurociągów do wydobywania gazu
Niderlandy (cztery projekty)	20,9 mln EUR	Cztery projekty dotyczące ropy naftowej w sektorze *upstream*
Niderlandy (trzy projekty)	29,1 mln EUR	Trzy projekty związane z ropą naftową w sektorze *midstream*

Finlandia (w ramach swojego pierwszego projektu) i Niemcy były w stanie udzielić wsparcia tym projektom, ponieważ zobowiązania podjęto przed wprowadzeniem strategii klimatycznych; w związku z tym wymogi nie miały jeszcze zastosowania. Belgia i Włochy uzasadniły swoje wsparcie tym, że w momencie zatwierdzania nie istniał żaden zakaz konkretnej działalności, a ich polityka klimatyczna umożliwiała takie wsparcie do końca 2025 r. Drugi projekt fiński i większość projektów holenderskich (wszystkie z wyjątkiem jednego) uznano za dopuszczalne w drodze wyjątku w zakresie, w jakim dotyczyły one dostaw towarów na potrzeby istniejącej infrastruktury, pod warunkiem że taka dostawa doprowadziła do poprawy efektywności środowiskowej lub efektywności w zakresie bezpieczeństwa lub zdrowia, bez wydłużania gospodarczego okresu eksploatacji infrastruktury. Pozostały niderlandzki projekt został zatwierdzony w ramach wyjątku mającego zastosowanie do określonych statków świadczących usługi wspierające istniejącą infrastrukturę paliw kopalnych.

W odniesieniu do wszystkich transakcji zgłaszające państwa członkowskie zauważyły, że przeprowadziły badanie *due diligence* w zakresie klimatu podobne do tego, który zastosowały w odniesieniu do innych skutków społecznych i innego wpływu na środowisko.

Oprócz tych ograniczeń w odniesieniu do sektora energii z paliw kopalnych AKE przyjęły – poza dłuższymi maksymalnymi okresami spłaty dozwolonymi na mocy porozumienia sektorowego dotyczącego zmiany klimatu – programy zachęt dotyczące transakcji przyjaznych dla klimatu. Niektóre AKE oferują na przykład bardziej elastyczne przepisy dotyczące treści krajowych, takie jak większa maksymalna kwota pożyczki, wyższy wskaźnik pokrycia, minimalna stawka ubezpieczenia stosowana domyślnie lub zwrot kosztów studiów w przypadku transakcji przyjaznych dla klimatu.

W 2024 r. sześć różnych państw sfinansowało 53 projektów w sektorach łagodzenia zmiany klimatu i przystosowania się do niej, określonych w uzgodnieniach sektorowych dotyczących zmiany klimatu, na łączną kwotę 4 247 mln EUR (prawie cztery razy więcej niż wartość kredytów przyznanych na projekty związane z paliwami kopalnymi). Większość tych projektów dotyczyła energii ze źródeł odnawialnych (42 transakcji o wartości kredytów wynoszącej 2 928 mln EUR).

d) Podejście do innych rodzajów ryzyka środowiskowego:

W zaleceniu OECD w sprawie wspólnego podejścia do oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych oraz środowiskowego i społecznego badania *due diligence* określono wspólne zasady przeprowadzania środowiskowego i społecznego badania *due diligence*. Wszystkie państwa członkowskie stosują się do tego zalecenia, identyfikując na jego podstawie potencjalne skutki związane z wnioskami o oficjalne wsparcie i przeciwdziałając wynikającym z nich zagrożeniom. Zalecenie to opiera się na ugruntowanych normach takich jak normy środowiskowe i społeczne Międzynarodowej Korporacji Finansowej, wytyczne Grupy Banku Światowego dotyczące ochrony środowiska, zdrowia i bezpieczeństwa oraz strategie bezpieczeństwa Banku Światowego, a także normy środowiskowe i społeczne Banku Światowego. Zakres zalecenia obejmuje kluczowe kwestie dotyczące środowiska, takie jak emisje do powietrza, w tym emisje gazów cieplarnianych, efektywne gospodarowanie zasobami, gospodarowanie odpadami, hałas i wibracje, zarządzanie materiałami niebezpiecznymi, wpływ na ekosystemy, ochrona różnorodności biologicznej oraz znaczne zużycie zasobów naturalnych. Obejmuje ono również wymogi dotyczące gotowości i reagowania na wypadek sytuacji wyjątkowej umożliwiające właścicielom projektu reagowanie na sytuacje przypadkowe i nadzwyczajne w odpowiedni sposób, aby zapobiec skutkom środowiskowym i je ograniczyć.

Strategie w zakresie badania *due diligence* i procedury oceny ryzyka stosowane przez AKE opierają się przede wszystkim na przedmiotowym zaleceniu, nawet jeżeli odgrywa ono niewyłączną rolę, a strategie opierają się również na innych normach i na dorobku prawnym UE. Wszystkie państwa członkowskie udzielające oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych zgłosiły zgodność z wymiarem środowiskowym zalecenia i wskazały, że zalecenie to stanowi integralną część ich systemów badania *due diligence* i zarządzania ryzykiem oraz procesów decyzyjnych. Procedury oceny *ex ante* zależą od rodzaju, wielkości i kategorii danego wniosku o oficjalnie wspierane kredyty eksportowe. Określa się, klasyfikuje i ocenia ryzyka, które mogą mieć wpływ na kwalifikowalność do otrzymania wsparcia. Wszystkie unijne AKE potwierdziły, że kontrolują wszystkie wnioski o udzielenie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych w celu ustalenia, czy należy przeprowadzić przegląd środowiskowy.

Zgodnie z zaleceniem AKE mają obowiązek zaklasyfikować te wnioski, w zależności od potencjalnego negatywnego wpływu na środowisko, do trzech kategorii ryzyka: wysokiego (kategoria A), średniego (kategoria B) lub niskiego (kategoria C). Wiele państw członkowskich informuje, że stosuje zalecenie w szerszym zakresie niż zakres jego zastosowania. Obejmuje to klasyfikację wszystkich transakcji, w tym transakcji, w ramach

których wspierają one udział o wartości niższej niż 10 mln SDR, a których co do zasady nie uwzględniono by na etapie kontroli. Państwa członkowskie poinformowały, że ocenę oddziaływania na środowisko i ocenę skutków społecznych przeprowadzono zgodnie z art. 18 zalecenia w odniesieniu do wszystkich wniosków kategorii A, w przypadku których AKE podjęła ostateczne zobowiązanie. W przypadku wniosków kategorii B państwa członkowskie informują, że wnioskodawcy zawsze przedstawiali wystarczające informacje na temat istotnego wpływu projektu na środowisko zgodnie z art. 19 zalecenia. Wszystkie AKE, które sfinansowały projekty kategorii A lub B, poinformowały, że przed podjęciem decyzji o udzieleniu wsparcia na takie projekty zawsze oceniały informacje wynikające z kontroli i przeglądu transakcji na podstawie sprawozdania z badania *due diligence* sporządzonego przez niezależny organ wewnętrzny lub niezależnego konsultanta zewnętrznego, których pozytywna opinia jest warunkiem udzielenia wsparcia. Istotne informacje uzyskano dzięki sprawozdaniom z oceny oddziaływania na środowisko i z oceny skutków społecznych, ale również dzięki formularzom zgłoszeniowym i kwestionariuszom AKE, badaniom źródeł wtórnych, kontrolom na miejscu, badaniom prowadzonym przez konsultantów zewnętrznych oraz bezpośrednim kontraktom z wnioskodawcami.

Jedynie Szwecja zgłosiła, że odrzucono wniosek dotyczący projektu górniczego ze względu na nieodpowiednie zarządzanie ryzykiem związanym z chronionymi obszarami naturalnymi i prawami człowieka. Szwecja zgłosiła również, że odrzuciła inne projekty jako niezgodne z polityką dotyczącą paliw kopalnych. Ponadto może wystąpić drobna niezgodność polegająca, np. na niedotrzymaniu terminów na przekazanie informacji lub sprawozdań. Państwa członkowskie reagują na przypadki niezgodności w koordynacji ze sponsorami projektu i czasami przy wsparciu ambasady państwa członkowskiego przez opracowanie środków naprawczych i łagodzących skutki, które to środki są monitorowane na przestrzeni czasu, albo przez wycofanie wsparcia lub odmowę wypłaty odszkodowania, ale w okresie sprawozdawczym tych ostatnich narzędzi nie wykorzystywano.

e) Badanie *due diligence* w zakresie praw socjalnych i praw człowieka:

Oprócz wymiaru środowiskowego w zaleceniu OECD w sprawie wspólnego podejścia określono od 2012 r. też zasady przeprowadzania społecznego badania *due diligence*. Zakres tego zalecenia obejmuje kluczowe potencjalne skutki społeczne związane z projektem, w tym w zakresie warunków pracy (np. sprawiedliwe traktowanie, dyskryminację, wolność zrzeszania się, rokowania zbiorowe, zakwaterowanie pracowników), zdrowia, bezpieczeństwa i ochrony społeczności (np. narażenie społeczności na choroby, wykorzystanie personelu ochrony), nabywania gruntów i przymusowego przesiedlenia (np. przesiedlenia fizyczne, przesiedlenia ze względów gospodarczych), odpowiedniego zaangażowania społeczności dotkniętych skutkami projektu (np. proces fachowych konsultacji i uczestnictwa, mechanizm służący rozpatrywaniu skarg), ludności rdzennej (np. proces dobrowolnej, uprzedniej i świadomej zgody), dziedzictwa kulturowego. Zakres zalecenia obejmuje również kluczowe skutki w zakresie ochrony praw człowieka związane z projektem, w tym pracę przymusową, pracę dzieci, zagadnienia dotyczące płci społeczno-kulturowej oraz zagrażające życiu sytuacje związane z bezpieczeństwem i higieną pracy. Szczególną uwagę poświęca się słabszym grupom społecznym.

Według zgłoszonych informacji praktyki w zakresie badań *due diligence* stosowane przez AKE są podobne do praktyk w zakresie ryzyka środowiskowego. Wszystkie dwadzieścia państw członkowskich udzielających oficjalnego wsparcia wskazuje w swoich sprawozdaniach, że zachowuje zgodność z zaleceniem OECD w sprawie wspólnego podejścia w wymiarze praw socjalnych i praw człowieka oraz że zalecenie to stanowi integralną część ich procesu decyzyjnego oraz systemów badania *due diligence* i zarządzania ryzykiem. Wszystkie te państwa członkowskie potwierdziły, że kontrolują wszystkie wnioski w celu

ustalenia, czy należy przeprowadzić przegląd praw społecznych i praw człowieka. Poinformowały one, że ocenę oddziaływania na środowisko i ocenę skutków społecznych przeprowadzono w odniesieniu do wszystkich wniosków kategorii A. W przypadku wniosków kategorii B poinformowano, że wnioskodawcy zawsze przedstawiali wystarczające informacje, aby uwzględnić istotny wpływ projektu. Państwa członkowskie poinformowały, że ich AKE przed podjęciem decyzji o objęciu oficjalnym wsparciem projektów kategorii A lub B mogących potencjalnie wywierać niekorzystny wpływ na społeczeństwo i ochronę praw człowieka zawsze oceniają informacje uzyskane w wyniku kontroli i przeglądu, podobnie jak w przypadku ryzyka środowiskowego.

Państwa członkowskie nie zgłosiły w 2024 r. sytuacji trwałego braku zgodności w swoich procesach badań *due diligence* w zakresie praw socjalnych i praw człowieka, z wyjątkiem już wspomnianego szwedzkiego projektu górniczego (który to brak zgodności doprowadził do odrzucenia projektu). Kilka AKE zgłosiło przypadki odstępstw od uzgodnionych działań i standardów międzynarodowych na etapie monitorowania niektórych transakcji oraz w sposobie wprowadzania środków w poszczególnych przypadkach (takie jak większe ukierunkowanie na szczególne kwestie oraz odroczenie terminów osiągnięcia spodziewanych rezultatów).

Wszystkie AKE (poza dwoma) mają procedurę konsultacji partycypacyjnych lub mechanizm rozpatrywania skarg dla dotkniętych społeczności. We wszystkich przypadkach sponsorzy projektów są proszeni o wprowadzenie mechanizmów niezależnie od tego, czy robi to też AKE. W swoich rocznych sprawozdaniach z działalności za 2024 r. państwa członkowskie nie zgłosiły Komisji żadnych skarg.

f) Środki w zakresie zwalczania przekupstwa

Wszystkie państwa członkowskie udzielające oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych zgłosiły zgodność z zaleceniem OECD dotyczącym korupcji i oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych. Wspomniane zalecenie zawiera środki dotyczące kontroli, przeprowadzania badania due diligence, a także oceny i podejmowania decyzji w sprawie kwalifikowalności do otrzymania wsparcia w celu powstrzymania przekupstwa w zakresie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych. W szczególności oznacza to sprawdzenie, czy strony uczestniczące w transakcjach nie figurują w wykazach wykluczenia prowadzonych przez wielostronne instytucje finansowe.

g) Zrównoważone praktyki w zakresie udzielania pożyczek

Wszystkie państwa członkowskie udzielające oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych zgłosiły zgodność z zaleceniem OECD dotyczącym zrównoważonych praktyk w zakresie udzielania pożyczek i oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych. Celem wspomnianego zalecenia jest zapewnienie wykorzystania możliwości finansowania potrzeb rozwojowych krajów o niskich dochodach w taki sposób, aby w przyszłości kraje te nie osiągnęły nadmiernego poziomu zadłużenia. Przestrzeganie zalecenia wiąże się ze ścisłym przestrzeganiem strategii politycznych Banku Światowego i Międzynarodowego Funduszu Walutowego (MFW) dotyczących warunkowości limitów zadłużenia w odniesieniu do pożyczek niepreferencyjnych oraz udzielania zrównoważonych pożyczek. W ramach zalecenia zwolennicy zgodzili się również na wprowadzenie ważnych środków służących zapewnieniu przejrzystości obejmujących przekazywanie informacji do Banku Światowego i MFW. W większości przypadków oceny długookresowej zdolności do obsługi długu stanowią część ogólnych ocen ryzyka poszczególnych państw, które mają wpływ na krajową politykę ubezpieczeniową AKE.

h) Inne informacje zawarte w rocznych sprawozdaniach z działalności

Państwa członkowskie informują, że dbają o to, aby AKE działały w najbardziej przejrzysty sposób, z poszanowaniem poufności szczególnie chronionych informacji handlowych. Zgodnie z zaleceniem OECD w sprawie wspólnego podejścia zharmonizowana procedura stosowana w UE polega na publicznym ujawnianiu szczegółowych informacji dotyczących projektów, które mogą niekorzystnie oddziaływać na środowisko lub mieć niekorzystne skutki społeczne. AKE zawsze ujawniały wszystkie informacje wymagane zgodnie z art. 39 i 41 zalecenia, tj. istotne informacje *ex ante* dotyczące projektów kategorii A, w tym oceny oddziaływania na środowisko i oceny skutków społecznych, oraz informacje ex post w odniesieniu do wszystkich projektów kategorii A i B objętych wsparciem, za pośrednictwem specjalnych stron na swoich portalach, o których mowa w załączniku 2.

Wiele unijnych AKE przyjmuje politykę w sprawie społecznej odpowiedzialności biznesu, która zwykle obejmuje nie tylko działania wewnętrzne, ale również ścisły dialog z klientami AKE. W tym kontekście AKE coraz częściej przeprowadzają ocenę własnych praktyk i opracowują plany w celu ograniczenia własnego wpływu na środowisko, w tym przygotowują estymacje śladu węglowego.

4. Zgodność AKE z celami i zobowiązaniami Unii

W art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) wymieniono ogólne cele Unii Europejskiej; w art. 21 określono zasady i cele działań zewnętrznych Unii. Zgodnie z art. 3 ust. 5 TUE w stosunkach zewnętrznych Unia Europejska „przyczynia się do [...] trwałego rozwoju Ziemi, do solidarności i wzajemnego szacunku między narodami, do swobodnego i uczciwego handlu, do wyeliminowania ubóstwa oraz do ochrony praw człowieka, w szczególności praw dziecka, a także do ścisłego przestrzegania i rozwoju prawa międzynarodowego, w szczególności zasad Karty Narodów Zjednoczonych". Jeżeli chodzi o wspólną politykę handlową UE, odniesienie do zasad i celów działań zewnętrznych Unii znajduje się w art. 206 i art. 207 akapit pierwszy Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Parlament Europejski wezwał Komisję do złożenia oświadczenia dotyczącego tego, czy przy udzielaniu oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych państwa członkowskie przestrzegają celów i zobowiązań Unii. Komisja dokonała rocznego przeglądu zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1233/2011. Przegląd Komisji opiera się na rocznych sprawozdaniach z działalności przedłożonych przez państwa członkowskie i nie można go uznać za wyczerpujący.

Komisja uważa, że dostępne informacje dostarczają dowodów na to, że działalność w zakresie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych prowadzona w UE jest zgodna z art. 3 i 21 TUE. Zalecenia OECD stanowią ramy zarządzania programami kredytów eksportowych państw członkowskich. W oparciu o te zalecenia państwa członkowskie ustanawiają również własne strategie zgodne z celami UE. Państwa członkowskie wprowadzają również szereg strategii mających na celu wspieranie transformacji klimatycznej i zmniejszenie wsparcia dla projektów dotyczących paliw kopalnych, zwiększając jednocześnie wsparcie dla projektów wspierających transformację. Komisja popiera dalsze postępy w tej dziedzinie, w tym dalsze wzmacnianie zobowiązań państw członkowskich dotyczących stopniowego wycofywania paliw kopalnych. Jeżeli chodzi o przestrzeganie zobowiązań międzynarodowych i obowiązków wynikających z unijnego prawa konkurencji, na forum Światowej Organizacji Handlu nie pojawiły się żadne spory dotyczące działalności państw członkowskich UE w zakresie kredytów eksportowych w 2024 r., a Komisja nie otrzymała żadnej skargi dotyczącej ewentualnych naruszeń przepisów UE przez AKE.